

Гімн красі

Шарль Бодлер

Красо! Чи з неба ти, чи з темної безодні
В твоєму погляді — покара і вина,
Безумні злочини й діяння благородні;
Захмелюєш серця, подібно до вина.

В твоєму погляді — і присмерк, і світання,
Як вечір грозований, приносиш аромат.
Німим стає герой з твого причарування,
І сміливішає дитина во сто крат.

Чи ти зійшла з зорі, чи вийшла із провалля,
Йде фатум, наче пес, за кроком твоїм;
І, розсіваючи біду чи безпечалля,
У всьому вільна ти, хоч пані над усім!

Красо! Ти по мерцях ступаєш без мороки,
Злочинство, ревність, жах — то наче золоті
Коштовності, твої чарівливі брелоки,
Що витанцьовують на твоєму животі.

Коханець зморений, що пригортає милу,
Що кволо хилиться й зітхає раз у раз,
Нагадує того, хто сам свою могилу
Вкриває ласками у свій вмирущий час.

Немає значення, чи з пекла ти, чи з раю,
Потворно вибредна, страхітлива й свята,
Як до безмежностей, що я про них не знаю,
Але жадаю їх, відчиниш ти врата!

Це байдуже, хто ти, чи Діва, чи Сирена,
Чи Бог, чи сатана, чи ніжний Херувим,
Щоб лиш тягар життя, о владарко натхненна,
Зробила легшим ти, а всесвіт — менш гидким!